5.

Vlaštofka

ZÁHADY MALÉ ČESKÉ AMERIKY
Straší ve štolách Hagenův duch?
ČTĚTE NA STRANĚ 2

KOMIKS
Pravidelná rubrika od Lucky Hoškové, která Vás jistě pobaví.
ČTĚTE NA STRANĚ 4

Úvodní slovo

(zdroj: www.zatlanka.cz)

V letošním školním roce naposledy vychází číslo Vlaštofky, která se celý rok ze všech svých sil snažila nabídnout kvalitní čtivo. Jestli se jí to dařilo, to nechme na posouzení čtenářů.

V posledním čísle však opět přichází několik velmi zajímavých článků, které rozhodně stojí za přečtení. Ať už se jedná o finále fotbalové Ligy mistrů, reportáž o jednom z hudebních festivalů Rock for People, či informace o Mezinárodním knižním veletrhu. Také se v tomto čísle dočtete o smutné historii Lidic a Ležáků, dvou měst vypálených za 2. světové války. Závěrečné vydání je prostě jako vždy nabité k prasknutí a celá redakce doufá, že bude potěšením pro vaše oči!

autor článku:
PAVEL ŠOMAN
třída 4. V

Finále Ligy mistrů

Berlín se stal středobodem fotbalového světa. Hostil totiž finále Ligy mistrů, ve kterém se v sobotu 6. června střetl Juventus Turín s FC Barcelona.

foto: Jan Kopřiva

Berlín se tak po 25 letech opět rozdělil na dvě části. Naštěstí ale jenom pomyslně. V západním Berlíně, okolo Potsdamer Platz, byl tábor přívrženců FC Barcelona a ve východním, okolo Alexander Platz, bylo zase místo, kde se potkávali vyznavači Juventusu Turín. Ačkoli jsou oba národy dost temperamentní, k žádným výtržnostem nedošlo - příznivci Barcy jeli metrem, zatímco ti Juventusu mířili na stadion nadzemkou.

Zážitek z cesty metrem je jen těžko představitelný. Stojíte ve vagonech plných nadšených lidí ve stejných dresech, kteří zpívají, skáčou, bouchají do stropu a kteří už se nemohou dočkat strhujícího večerního představení na Olympijském stadionu v Berlíně.

Statisíce fanoušků obou mužstev si už od pátku užívali doprovodný program: koncerty, rozhovory s bývalými fotbalisty, soutěže a hry. Největší zájem byl o fotku s originální trofejí pro vítěze Ligy mistrů.

Chvílemi jsem si v Berlíně připadal jako v Barceloně - obdivovatelé Messiho a spol. měli jednoznačnou převahu.

Zápas se odehrával na krásném Olympijském stadionu, který pojme přes 70 000 diváků. Naposled tento stadion zažil akci takového rozměru, jako je finále Ligy mistrů, před devíti lety, kdy se na něm hrálo finále mistrovství světa.

Fanoušci se před stadionem začali scházet už několik hodin před zápasem. Většina z nich tam ale přijela shánět lístky, protože ty se běžně nedaly koupit. Byl o ně takový zájem, že se muselo losovat, kdo bude mít právo si lístek koupit. Jejich cena se v den konání u překupníků vyšplhala v přepočtu na astronomických 60 000 korun! Těžko říct, jestli prodejci uspěli...

Zápasu vévodilo útočné trio Messi, Suárez, Neymar, které dostávalo brilantní přihrávky především od Iniesty.

Dramatické utkání nakonec ovládla Barcelona, která byla po většinu zápasu lepším týmem.

Barca si tak připsala další nevídaný úspěch: podruhé ve své 116 leté historii získala treble - v jedné sezóně vyhrála Španělský pohár, španělskou ligu a Ligu mistrů.

autor článku:
JAN KOPŘIVA

Milí studenti,

školní rok končí a s ním i tištěná podoba našeho časopisu. Dnešní doba publikaci na papíře zkrátka nepřeje a není se čemu divit. A tak jsme se i my rozhodli držet krok s jejím vývojem a nadále Vám budeme přinášet poutavé články pouze v elektronické podobě. Najdete je na stránkách Press Clubu (www.pressclub.com/skoly/vlastofka) a nově také na webu školy v sekci Zatlanka. Přejeme Vám krásné a dobrodružné prázdniny!
Vaše Redakce

autor článku:
MARTINA FEUERSTEINOVÁ

24. červen

Středa 24. června 1942 - středa 24. června 2015. Dvě červnové středy, které od sebe dělí 73 let. Na první pohled tato dvě data nemají žádnou informační hodnotu.

Ale opak je pravdou. Tím prvním, co člověku poskytuje jisté vodítko, je letopočet 42. Právě první polovina čtyřicátých let 20. století je spojena s druhou světovou válkou, která změnila mapu Evropy, definitivně udala moderní podobu boje a pohřbila miliony lidí. A právě středa 24. června roku 1942 se stala osudnou jedné české osadě. Té, která padla jako druhá a nedostává se jí proto takové pozornosti. Dva týdny po tragickém osudu Lidic totiž potkalo to samé Ležáky.

Ležáky byly vypáleny a jejich obyvatelé vyvražděni. Stejně tak jako v Lidicích. V osadě byla totiž nalezena vysílačka parašutistické skupiny Silver A, což byl krycí název zvláštní výsadkové operace exilové československé vlády, jež sídlila v Londýně. Ležáky byly Němci obklíčeny a jejich obyvatelé shromážděni a odvezeni do Pardubic, kde bylo více než 30 dospělých osob zastřeleno.
Na rozdíl od Lidic nebyly Ležáky již obnoveny, protože v době před zničením osada sestávala pouze z 8 domů v okolí mlýna. Na jejich místě se dnes nachází NKP Pietní území Ležáky čítající několik památníků a muzeum.

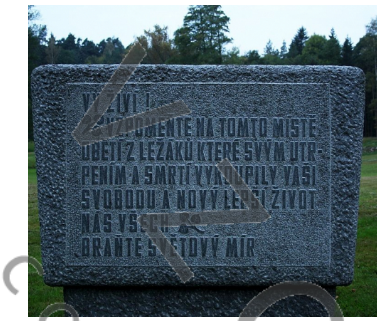
VZPOMEŇTE NA TOMTO MÍSTĚ
OBĚTÍ Z LEŽÁKŮ KTERÉ SVÝM UTR-
PENÍM A SMRTÍ VYKOUPILY VAŠI
SVOBODU A NOVÝ LEPŠÍ ŽIVOT
NÁS VŠECH
BRAŇTE SVĚTOVÝ MÍR

Pomník u silnice (zdroj: commons.wikipedia.org)

autor článku:
JAN PŘIBÁŇ
třída 4.V

Záhady Malé české Ameriky

Lom Malá Amerika

Objevilo se to zničehonic. Jako blesk z čistého nebe. Touha po dobrodružství! Byly jsme toho plné. A tak jsme hledaly, až jsme našly zajímavou exkurzi do lomu Malá Amerika.

Ta se koná jen jednou za rok a je na ni omezený počet návštěvníků. Hned jsme věděly, že je to přesně to, co hledáme. Poté, co jsme se přes internet přihlásily jako zájemkyně, dostaly jsme obratem několik instrukcí ohledně plánované výpravy.

Co se týkalo oblečení a obuvi, měly jsme si vzít to, v čem se cítíme pohodlně a co nám nebude nijak překážet a omezovat nás. Nic neobvyklého. Dalším bodem těchto instrukcí byly věci, jež jsme měly mít s sebou. V batůžcích nám nesměla chybět baterka, svačina, pití, fotoaparát (byl třeba ovšem velmi kvalitní, protože osvítit dlouhé chodby může být někdy obtížné) a nakonec - a to nás poměrně dost překvapilo - zvoneček. Ano, opravdu jsme si každý měli přinést malý zvoneček. I přes tento podivný požadavek jsme se už nemohly dočkat, až konečně vstoupíme do štol, které byly kdysi plné dělníků, později pak plné trampů a nudistů.

“Den D“ konečně nastal. Sraz byl v 10:00 na parkovišti před lomem. Přišly jsme o pár minut později, ale naštěstí jsme nebyly jediné. V 10:20 nás už bylo všech 12 odvážlivců a čekalo se jen na průvodce. Konečně dorazil i on a mohlo se vyrazit. Jen ještě pár rad co dělat a co nedělat, vzít si ochranné helmy, zapnout baterky a hurá do temných chladných chodeb. Hurá do podzemí !

Schválně jsme nechaly jít všech deset lidí před námi a samy jsme pak, se zhasnutými baterkami a se zdravým strachem v srdcích, kráčely tmou za nimi. Z tmavých chodeb na nás dýchal kromě chladu i zvláštní pocit, jako když nás někdo sleduje. Třeba Hans Hagen, bývalý nacistický voják, který podle pověsti teď straší v podzemí či prosí trampy o nějakou tu kořalku a buřt. Naivně jsme si myslely, že právě tohle bude vrchol našeho dnešního dobrodružství. Nebyl!

Vždy po několika metrech jsme se zastavily a vyslechly jsme zajímavosti z historie nejen zdejší Malé Ameriky, ale i okolních lomů. Také jakým způsobem se tu pracovalo, jak to tu v té době vypadalo nebo k čemu sloužilo náčiní, které teď stálo opuštěné v temných štolách. Několikrát během prohlídky jsme zaslechly podivné šustění ozývající se přímo nad námi či za námi. Mohly jsme si jen představovat, co (nebo kdo?!) se kde objeví a co nám může způsobit. Zpočátku jsme nevěděly, co tento zvláštní zvuk znamená, pak jsme ho ale znovu zaslechly a někdo z lidí stojící v čele výpravy zasvítil baterkou na strop. Teď všichni pochopili, co je zdrojem toho děsivého zvuku. Netopýři. Bylo jich tu plno. Každou chvíli se kolem nás prohnali a šelest jejich křídel se rozléhal celou štolou.

Neměly jsme vůbec pojem o čase, a tak nás velmi překvapilo, když nás na jedné z mnoha zastávek průvodce upozornil, že jsme uvnitř už dvě hodiny. Zdánlivě se tu zastavil čas. Trochu nám připadalo, že až po skončení prohlídky vyjdeme ven, zjistíme, že jsme vlastně byly pryč celý jeden rok. Zkrátka taková hora Blaník. Byl to opravdu zvláštní pocit. Moc jsme nemluvily, jen jsme poslouchaly ozvěnu kroků odrážející se od stěn a šelestění netopýrů. Občas se odněkud ozvalo kapání vody.

Zničehonic jsme všichni pocítili zvláštní úzkost, všudepřítomná tma, na kterou už si naše oči úplně zvykly, nás najednou začala objímat a stále víc a víc nás drtila neviditelnými pažemi. Pomalu jsme začaly litovat, že jsme vůbec na nějakou exkurzi šly. “Dámy a pánové“, ozval se náš průvodce a sáhl pro něco do svého batohu, „nastal čas na vaše zvonečky.“ Nikdo nechápal. „No jen se nebojte, chcete-li si odsud odnést nějaký zážitek, vyndejte každý svůj zvonek a zazvoňte na něj, opravdu se není čeho bát.“ Světlo něčí baterky teď dopadlo na jeho tvář a my jsme se zachvěly. Bylo v ní cosi vyvolávajícího uvnitř nás nepříjemný pocit, co nelze pojmenovat. Skupina beze slova vyndala zvonky, ale nikomu se nechtělo protrhnout ono hrobové ticho, které ve štolách vládlo a nemělo v plánu ustoupit. Nakonec začal zvonit průvodce, postupně jsme se k němu všichni přidávali. Chvíli nebylo slyšet nic, jen cinkot zvonků. Potom se to ozvalo. Pronikavé zaječení, vysoký hlas volající o pomoc. Všichni stáli jako přibití a nikdo se neodvažoval ani pohnout. Na okamžik jakoby se skutečně zastavil čas. Poté dal někdo povel, na který jsme se spolu s ostatními rozeběhli tam, odkud jsme se domnívali, že jsme přišli. Běh trval nekonečně dlouho a všem nám v uších neustále zněl ten odporný jekot. Konečně jsme byly venku. Slunce nás zalilo teplem a my jsme se mohly nadechnout čerstvého vzduchu.

Hagenův duch tam byl - a ať se Baruš i Aduš propadnou, jestli ne!

autor článku:
ADÉLA VOLDRÁBOVÁ

autor článku:
BARBORA SEDLÁKOVÁ

Zmrzlina

K nejoblíběnějším letním pochoutkám patří zmrzlina. V dnešní době je tento mražený výrobek ze směsi mléka (smetany), cukru, vajec a dalších přísad (ovoce, vanilka, čokoláda,...) naprosto běžně k dostání. Historie této lahůdky přitom sahá až do antického Řecka, kde její úlohu hrál sníh a led ochucený například medem. Podle některých zdrojů se na podobě zmrzliny, tak jak ji známe dnes, podíleli Mongolové, kteří připravovali různé mléčné nápoje, ty jim však kvůli podnebným podmínkám často zmrzly.

autor článku:
JAN PŘIBÁŇ
třída 4.V

Kulturní tipy

- Pražské Quadrienalle
18. 6. - 28. 6. Praha
13. ročník přehlídky scénografie a divadelního prostoru.
- Lindsey Sterling
11. 7. O2 aréna
Vystoupení světoznámé houslistky.
- Advík
27. 7. - 30. 7. KC zarada
Festival japonské kultury.
- Roger Hiorns
Do 9. 8. Galerie Rudolfinum
Sochy z průmyslových součástek od výrazného představitele mladé umělecké generace.

autor článku:
LUCIE HOŠKOVÁ
třída 3.D

Mezinárodní knižní veletrh

foto: Kate H.

Hoj, lidi!
Vím, že už je nejspíš pozdě (přece jenom pár týdnů je strašná doba odloučení), ale v tomto článku se s vámi chci podělit o zážitky z Mezinárodního knižního veletrhu, který se uskutečnil (překvapivě) na Výstavišti Holešovice, a to od 14. 5 - 17. 5 2015. Vzhledem k tomu, že to byla vůbec moje první tak obrovská akce, na které jsem kdy byla, jsem z toho opravdu strašně nadšená - ne, fakt z toho nemůžu! Stánky, knížky, hry, tolik žánrů! Akce, umělci a spisovatelé! Přednášky byly zajímavé a, přiznám se, dokonce se mi podařilo spřátelit se s pár úžasnými spisovateli! I když nejsem příliš společenský člověk, a lidí tam tedy bylo jako mravenců v mraveništi, opravdu jsem si to naplno a příjemně užila!
Doufám, že i ti z vás, kteří tam měli taktéž možnost zavítat, si to užili alespoň tak dobře jak já!

autor článku:
KATE H
třída 2.G

VZOR VZOR

Hudební festivaly v ČR a pražská letní kina

foto: Matyáš Theuer

Léto je před námi a hudební festivaly k němu neodmyslitelně patří. Ráda bych tímto článkem na pár z těch, které se budou konat, upozornila a případně i pomohla s rozhodováním.

Jedním z nich je série hudebních festivalů České Hrady, které probíhají celý červenec a srpen. Konají se na loukách u známých českých hradů a stojí za to se tam vydat. Každý festival trvá dva dny a na místě je možné i stanovat. Současně s hudebním programem tam probíhají i různé reklamní akce a stánků s občerstvením je dostatek. Na místě jsou většinou dvě stage, na kterých střídavě vystupují české (a slovenské) kapely a zpěváci. Na Moravě současně probíhá festival Moravské hrady.

Pokud jste nestihli letošní Rock for People v Hradci Králové, je tu možnost zajet do Plzně na první ročník Rock for People Europe, který se bude konat v červenci a je druhou edicí navazující na tradiční, již zmíněný, Rock for People v Hradci. Rozhodně bych ráda upozornila i na Colours of Ostrava, konající se rovněž v červenci. Pro milovníky punk rocku, hardcore, rock'n'rollu, reggae, ska, indie rocku a hudebních stylů, které se od těchto odvíjejí, je tu festival Mighty Sounds, který se bude konat na začátku července v Táboře.
Koho zajímají spíše DJ-ové, srpnový Air Festival v Hradci by mohl být to pravé.

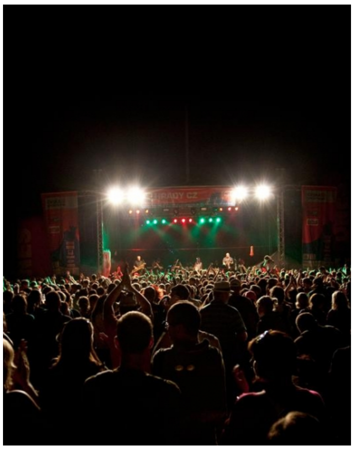

Festival České hrady (zdroj: www.ceskehrady.cz)

Letní kino Meetfactory (zdroj: www.meetfactory.cz)

Promítání pod širým nebem

Ti, kteří třeba díky letní brigádě zůstávají většinu času v Praze, si mohou večery v hlavním městě zpříjemnit návštěvou některého z letních kin.

Těch je rozhodně dostatek. Jsou například v Riegrových sadech, Žlutých lázních, MeetFactory, Karlíně a na Střeleckém ostrově.
Letní kina jsou cenově dostupná a nabídka filmů bývá poměrně obsáhlá, proto věřím, že si každý přijde na své.

Doufám, že si léto užijete, a pokud Vás obsah tohoto článku alespoň lehce inspiroval, budu ráda.

autor článku:
MARTINA VACHALOVÁ
třída 2.E

Rock For People

Dokážete si představit, jaké to je stát na nohou v tisícihlavém davu nadšených lidí pod širou oblohou, z níž na vás dopadají ostré paprsky slunce, je horko k nevydržení (nehledě na to, jestli je večer, poledne nebo ráno) a vy byste ze sebe nejraději shodili veškeré oblečení, i když jsou to jen šortky a tílko?

Jaké to je netrpělivě vyčkávat, až na pódium konečně vystoupí hudební kapela, již tolik chcete slyšet a vidět naživo? Jaké to je skákat do vzduchu mezi lidmi, kteří jsou na sebe natlačení jako včely v úlu, a mávat rukama spolu s rytmem hudby, cítit, jak vám hruď rozvibrovávají beaty, cítit nadšení, jež přímo čiší ze všech okolo, zpívat spolu s ostatními slova, jež znáte nazpaměť a vydržet takhle pár hodin, až už prakticky nevnímáte nic kromě hudby? Přibližně takhle vypadala atmosféra na letošním ročníku hudebního festivalu v Hradci Králové - Rock For People 2015, který probíhal mezi čtvrtým a sedmým červnem. Tedy od čtvrtka až do konce víkendu, ale v neděli se již nehrálo.

Pro návštěvníky byla zařízena možnost ubytování v campu, který byl poblíž hlavního vstupu na festival, což bylo velmi praktické umístění. Doprava byla přizpůsobena například speciálními autobusovými linkami či vymezenými auty Taxi služby, ty jezdily z různých míst přímo k festivalu a nazpět. Jednalo se již o 20. ročník a letos byl výběr skupin, které se akce účastnily, skutečně skvělý. Vystoupili například Asking Alexandria, Faith No More, Hollywood Undead, Limp Bizkit, Bastille a poprvé do České republiky zavítali také Three Days Grace. Původně měli vystupovat i Dead by April a Black Veil Brides, ti se ovšem nakonec bohužel nemohli dostavit. Z českých kapel zde byli například Ajdontker nebo I lLove You Honey Bunny. Nejznámější skupiny měli v pátek odpoledne autogramiádu.

Festival je zaměřen především na rockovou hudbu, na své si zde ovšem přišel každý, od garbage rocku přes hardcore punk až po metal. Mimo hlavní stage se hrálo například na tympány a jednoho z předchozích ročníků se účastnil i náš slavík Karel Gott. Hlavní vystoupení se střídaly na dvou stagích a ozvučení bylo skvělé.

Kromě hudby zde člověk našel i mnoho prodejních stánků, velkou část zabraly potraviny a pití, dále také obchod triček, klobouků, placek, náramků a jiných předmětů, ať už s názvem festivalu či s kapelami. Pak už se tématika stánků lišila, byly zde nabízeny sluneční brýle, metalové oblečení, rockerské doplňky, geek trička nebo placky a plakátky nadcházejícího Gay Pride pochodu v Praze.
I přes příliš teplé počasí a obrovské množství lidí byla tato akce skvělá. Pro hudební nadšence se letos koná ještě Rock For People Europe v Plzni. Doufejme, že jak tento festival, tak i příští ročník v Hradci Králové budou stát za to!

ROCK
FOR
PEOPLE

Logo festivalu (https://cs-cz.facebook.com/rockforpeople)

autor článku:
CHRISTINE KEYSON

5.

VZOR VZOR VZOR VZOR

Směr

foto: Katarina Kadijevic, třída IV.E

Poselství

foto: Katarina Kadijevic, třída IV.E

KOMIKS

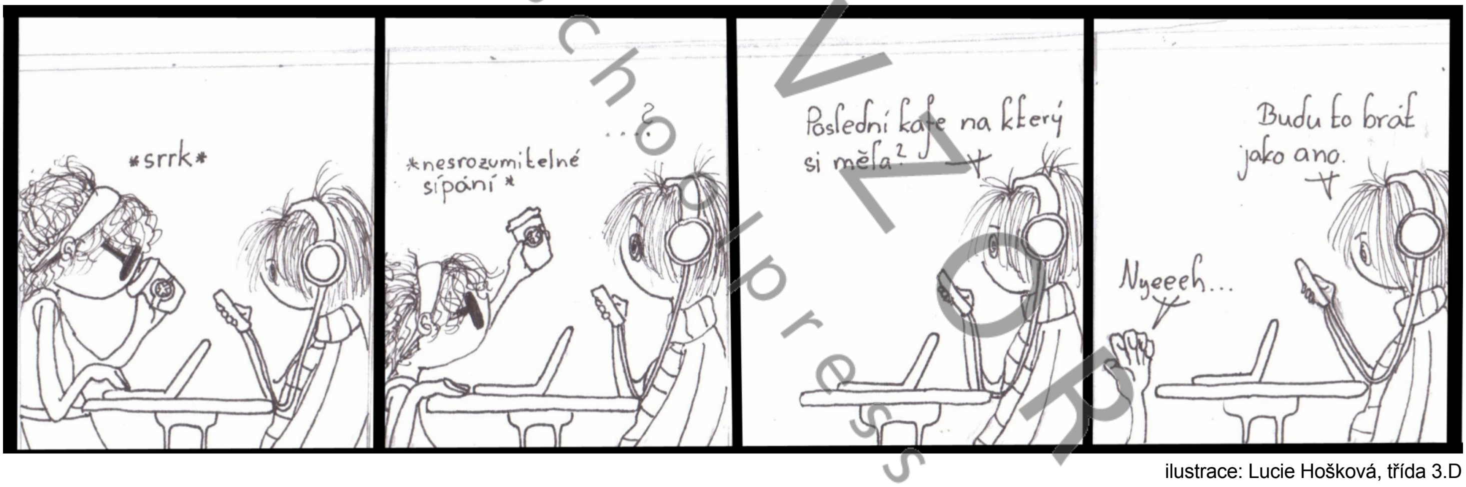
srrk
nesrozumitelné sípání
...?
Poslední kafe na který si měla?
Budu to brát jako ano.
Nyeeeh...

ilustrace: Lucie Hošková, třída 3.D